

ה"ת 1326/06/23 - נהוראי מלכה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

בשה"ת 1326-06-23 מדינת ישראל נ' מלכה

לפני
המבקש: כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
נהוראי מלכה
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה, לפי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), לעיון חוזר בתנאי השחרור של המבקש כפי שנקבעו בהחלטת בית המשפט מיום 4.6.23 ולביטול פסילתו של המבקש מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, כפי שניתנה עד לתום ההליכים.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 4.6.23, הוגש כנגד המבקש כתב האישום נשוא ההליך דנן המייחס לו את העבירות הבאות: סירוב לבדיקת שכרות לפי דרישת שוטר בניגוד לסעיף 64ד(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה") בצירוף סעיפים 39 א ו-62(3) לפקודה, נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודה וחציית קו הפרדה רצוף או נהיגה משמאלו בניגוד לתקנה 36(ג) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (ראו פל"א 1333-06-23 (להלן: "ההליך העיקרי")).
2. במקביל להגשת כתב האישום, הוגשה הבקשה נשוא ההליך דנן - בקשה לשחרור של המבקש בערובה בתנאים מגבילים ופסילתו מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה עד לתום ההליכים כנגדו.
3. בו ביום, 4.6.23, ניתנה החלטת סגנית הנשיא, כבוד השופטת נועה חקלאי, במסגרתה שוחרר המבקש בתנאים מגבילים שכללו, בין היתר, התחייבות, ערבויות צד ג' ופסילת המבקש מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה עד לתום ההליכים נגדו. ודוק, החלטה זו ניתנה על יסוד הסכמת הצדדים שבאה לעולם בעקבות המלצת בית המשפט.
4. ביום 31.10.23 הוגשה הבקשה מושא ההחלטה דנן.

ב. טענות הצדדים:

5. המבקש עותר לכך שפסילתו עד תום ההליכים תסתיים לאלתר.
6. המבקש מפנה לכך שחלפו כחמישה חודשים מאז ניתנה ההחלטה ולא ניתן להעריך מתי יגיע ההליך לסיומו. בהקשר זה, המבקש מצוין כי הדיון בהליך העיקרי נדחה מיום 1/11/23 ליום 6.3.24 מפאת מצב החירום בו

- נתונה המדינה. לכן, לשיטת המבקש, הוא צפוי לרצות 9 חודשי פסילה וזאת בטרם הורשע ונגזר דינו.
7. כמו כן, המבקש טוען כי נוכח מצב החירום, קיים אצלו צורך כן ואמיתי ברישיונו לצורך הגנה על משפחתו במצב אמת ולצורך עזרה בכלכלת בני משפחתו איתם הוא מתגורר.
8. המשיבה מתנגדת לבקשה, תוך שהיא טוענת כי הבקשה אינה מלמדת על עובדות חדשות שהתגלו או על נסיבות שהשתנו. עוד טוענת המשיבה כי לא עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה ומדגישה כי אין המדובר במעצר אלא בהגבלה פוגענית פחות בדמות פסילת רישיון נהיגה.
9. באשר לטענת המבקש ביחס למצב הביטחוני, המשיבה סבורה כי אין צורך בנהיגת המבקש כדי להוות סיוע למשפחתו ומציינת כי טענת המבקש הועלתה בעלמא, ללא כל ראיה.
10. לשיטת המשיבה, אין בפסילת המבקש עד תום ההליכים בכדי להוות ענישה טרם נגזר דינו שכן הדבר מהווה חלק מתנאי השחרור (זאת, הגם שהדיון הקרוב קבוע למרץ).
11. המשיבה טוענת כי נהיגתו של המבקש מהווה סיכון לציבור שכן הוא נתפס נוהג בשכרות, לכאורה, (מכוח סירוב) ומפנה לכך שהמבקש נוהג משנת 2018 ולחובתו 7 הרשעות קודמות, לצדן של שתי הרשעות בפלילי בגין עבירות רכוש בצוותא, הסגת גבול, הונאה והתפרצות.
12. בתשובתו לתגובת המשיבה, טוען המבקש כי המצב הביטחוני השורר במדינה מהווה שינוי נסיבות מהמעלה הראשונה וכי קיים צורך אמיתי של האזרחים ברישיון נהיגתם. בהקשר זה, המבקש טוען כי לא בכדי, קבע בימים אלה משרד הרישוי הוראת שעה לפיה כל התליות הרישיון שהיו אמורות להיכנס לתוקפן בימים אלה נדחו לחודש פברואר.
13. כמו כן, המבקש מפנה לכך שמדובר בתיק שכרות ראשון שלו וטוען כי יסודה של הגשת הבקשה למעצר היה בטעות. זאת, מכיוון שלשיטתו מדיניות התביעה היא הגשה של בקשה לפסילה עד תום ההליכים (לכל היותר).
14. ביום 13.11.23 התקיים בפניי דיון במעמד הצדדים.
15. במעמד הדיון, הדגיש המבקש כי הבקשה נשענת על שתי טענות עיקריות: האחת - חלוף הזמן, והשנייה: שינוי הנסיבות. ביחס לחלוף הזמן, טען המבקש כי אין מסוכנות מהמשך נהיגתו גם בשים לב לעברו התעבורתי הכולל הרשעות בעבירות מסוג ברירת משפט בלבד ובשים לב לכך שמדובר בעבירה ראשונה מסוגה. ביחס לשינוי הנסיבות, הפנה המבקש למלחמה ולדחיית מועד הדיון בהליך העיקרי.
16. עוד במעמד הדיון, המבקש נשא דברים בעצמו ואמר: "אני עובד בקריית מלאכי וגר בגן יבנה. זה איזור שיש הרבה אזעקות ואני צריך להתנייד עם רכב כי אין תחב"צ מדויק למקום שאני צריך להגיע אליהם", ובהמשך: "מאז השלילה אני הפסקתי את העבודה שלי של משלוחים ברחבי הארץ. הרגע מצאתי עבודה בקצבייה בקריית מלאכי, אני 4 חודש בבית אין איפה לעבוד. במיוחד עכשיו בתקופה הזאת אני חייב לצאת לעבוד ולפרנס את עצמי. אני חייב את הרישיון לצורך כך".
17. המשיבה שבה על טענותיה כפי שעלו בתגובה ולבש"פ 5027/22 נאיף נ' **משינת ישראל** (27.7.22) (להלן: "**עניין נאיף**") ולבש"פ 8374/15 **סטאי נ' מדינת ישראל** (8.12.15) (להלן: "**עניין סטאי**"). כבר עתה יצוין כי המבקש אבחן פסיקות אלו מנסיבות העניין דן.

ג. דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה ובתשובה לתגובה, וכן לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להתקבל באופן חלקי, כפי שיפורט להלן.

18. סעיף 52(א) לחוק המעצרים קובע כדלקמן:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

19. אם כן, בבחינת בקשה מעין הבקשה דנן, על בית המשפט לבחון תחילה אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו הנסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה. מדובר כמובן בתנאים חלופיים וככל שלפחות אחד מהם מתקיים, על בית המשפט לבחון האם יש בכך כדי להצדיק את העיון החוזר תוך שינוי תנאי השחרור.

20. בענייננו, אין מחלוקת בין הצדדים על כך שלא נתגלו עובדות חדשות.

21. יחד עם זאת, הרי שלא ניתן להתעלם מהשינוי במצב הביטחוני עם פריצתה של מלחמת "חרבות ברזל" ומכך שהלכה למעשה, הנסיבות השתנו. תמיכה לכך ניתן גם למצוא בהכרזה על "מצב חירום מיוחד" בבתי המשפט - הכרזה אשר הובילה, בין היתר, לדחיית הדיון בהליך העיקרי בתקופה העולה על 4 חודשים (מיום 1.11.23 ליום 6.3.24).

22. אם כן, מתעוררת השאלה אם יש בשינוי הנסיבות כדי להצדיק עיון חוזר בהחלטה מיום 4.6.23 וביטול תנאי מתנאי השחרור (ביטול פסילת המבקש מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה עד לתום ההליכים נגדו). לטעמי, התשובה לכך חיובית. זאת, בין היתר, בהתחשב בכך שהדיון בהליך העיקרי עתיד להתקיים (נכון למועד כתיבת שורות אלו) רק במהלך חודש מרץ 2024, כלומר בחלוף כתשעה חודשים מאז נפסל המבקש - דבר אשר לא ניתן היה לצפות במועד מתן ההחלטה. לכך מצטרפת העובדה שמאז נפסל המבקש חלפה כחצי שנה ובמהלך תקופה זו לא נרשמה לחובתו הפרה של תנאי מתנאי השחרור. לכל האמור מצטרפת העובדה כי מדובר בכשל ראשון מסוגו עבור המבקש שעברו התעבורתי כולל עבירות מסוג ברירת משפט בלבד.

23. זה המקום לציין כי בית המשפט התרשם כי מדובר במבקש שיש לתת בו אמון וכי המצב הביטחוני אכן הוביל לשינויים כאלו ואחרים בתחבורה הציבורית באופן שפוגע ביכולתו של המבקש להגיע בבטחה למקום עבודתו ולהתפרנס למחייתו.

24. בטרם סיום, יש לציין כי **עניין נאיף** אינו רלוונטי לענייננו שכן שם מדובר היה בבקשה שהוגשה בחלוף חודשיים ומבלי שהועלתה כל טענה מהותית המצדיקה עיון חוזר. זאת, בשונה מענייננו, בו הוגשה הבקשה בחלוף כחמישה חודשים ובמסגרתה העלה המבקש, בין היתר, טענה לעניין נסיבות שהשתנו. כך גם **עניין סטאי** אינו רלוונטי לענייננו שכן השאלה שנדונה שם היא האם הפסילה עד תום ההליכים הינה מכוח סעיף 46 לפקודה או שמא היא מהווה תנאי מתנאי השחרור. זאת, כאשר בענייננו אין מחלוקת על כך שמדובר בתנאי מתנאי השחרור.

25. זאת ועוד, הפסיקות שהוגשו, עניינן בבקשות במקרה של נהיגה בשכרות בפעם הרביעית ובמקרה של נהיגה בשכרות הכוללת תאונת דרכים, שלא כמו בענייננו, נהיגה בשכרות, מכח סרוב, בפעם הראשונה.

26. **לאור כל האמור לעיל, מצאתי מקום להיעתר לבקשה באופן חלקי ולקצוב את תקופת הפסילה של המבקש במסגרת ההליך דנן לתקופה בת 6 חודשים שיימנו מיום הפקדת הרשיון.**

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ותוודא קבלתה על ידם.

ניתנה היום, ה' כסלו תשפ"ד, 18 נובמבר 2023, בהעדר
הצדדים.